

Steds, vilde vi nok faae Hjælp, thi vi vare ganske velsete i Europa. Det er imidlertid af den Slags Ting, der kan være delte Meininger om. Det er ikke umuligt, at Hjælpen kunde komme; men det er heller ikke umuligt, at den kunde komme fra en Side, hvorfra vi helst maatte undvære den. Jeg vilde ikke blive hynderlig begejstret den Dag, jeg fik at vide, at man ovre øst fra tilbød os Hjælp i Sighed med den, man i den sidste Tid har tilbudt Bulgarien. — Luftballoner mente Ministeren var det Ufornuftigste at tale om i denne Forbindelse. Det kan jo være. Jeg veed det ikke; men jeg veed, at der eksperimenteres med dem, som ogsaa den ærede Minister indrømmede. Jeg veed, at der reiser Menninger med dem, og da det er givet, og da der eksperimenteres stadig videre, ser jeg just ikke, at det skulde være saa umulig en Tanke, at man i Fremtiden ogsaa kunde transportere Sprengtoffer. Det kan dog være, det kommer dertil. Maaſte det Samme gjælder om andre Ting. Nu har man Vandtorpedoer; jeg har før hørt tale om Landtorpedoer; skulde man ikke kunne tænke sig, at man maaſte ved komprimeret Luft eller paa anden Maade kunde flytte disse Sprengtoffer ind i Byen paa anden Maade end gennem Kanoner. Jeg tør ikke afgjøre det, jeg er hverken Mechaniker eller Tekniker, men jeg tror, man maa være klar over, at der kunde komme en Tid, da man er kommen langt forbi de Opfindelser, vi hidtil have set. Ministeren gjorde et meget kraftigt Angreb paa de Blade, der tale om Uenighed mellem de Sagkyndige, og syntes særlig at rette en Opfordring til mig om at faae besvaret det Spørgsmaal, hvad det er for Sagkyndige, der ikke ere enige i hans Forsvarsplan. Det forekommer mig ikke, at der var Anledning til at rette en saadan Opfordring til mig. Jeg har ikke berørt det Spørgsmaal. Det kan være, at den ærede Minister, naar han en Gang kommer her nedenunder, kan faae det Spørgsmaal klareret; det er de dernede bedre til at klare. Jeg tog ganske jævnt paa Tingene og gaar i det Hele ikke længere ud, end jeg kan bunde. Naar den ærede Minister iøvrigt siger, at der ikke er Synderligt af denne Sagskundsstab, uden at den er enig med hans Plan, kan jeg ikke dømme derom, men jeg tror heller ikke, at den ærede Minister er i Stand til at afgjøre det Spørgsmaal. Det er i hvert Fald givet, at de Sagkyndige, der er i Tjeneste, have visse Baand paa sig i den Henseende, og dersom man vil have at vide, hvordan Sagskundsstaben virkelig stiller sig, dersom det er den ærede Minister meget om at gjøre at faae det at vide, tror jeg, han

skulde træde tilbage og overlade til andre Mænd at komme med en anden Plan, og dersom det saa viste sig, at Sagskundsstaben kunde samle sig derom, vilde den ærede Minister vide, at der var en anden Sagskundsstab end den, han troede. Iøvrigt tror jeg, det er noget en Misforstaaelse, naar man giver Sagskundsstaben den Rolle, som man gjør. Dette Spørgsmaal, om det vil være mere betryggende for Landet at have Kjøbenhavns Befæstning, om man staar sig bedre derved i det Hele taget, altsaa om man derved bedre opretholder Landets Selvstændighed, eller man ikke gjør det, kan ikke afgjøres af Ingeniører og Artillerister; det er et Spørgsmaal, vi Allesammen maa have vor Mening om. Naar vi skulle bygge Stands og tage Bestemmelse om, hvilket Styts der skal anvendes, og den Slags Ting, skal jeg ikke gaa Sagskundsstaben i Næringen; der har den sin Plads. Men indtil Beslutning bliver tagen om, hvad der overhovedet skal gjøres til Betryggelse af Landets Forsvar i det Hele, maa vi Allesammen have Lov til at være ved Siden af Sagskundsstaben. — Til den ærede Ordfører skal jeg kun gjøre en ganske enkelt Bemærkning. Han gif navnlig ud fra, at der var ingen Grund til at nære Frygt for, at Kjøbenhavns Befæstning skulde svække Rysforsvaret, naar Sjælland maatte blive angrebet af en Fjende, snarere det Modsatte, thi Kjøbenhavn vil enhver General først og fremmest søge at dække. Er det ikke befæstet, maatte han anvende saa meget Mere derpaa, og saa vil det øvrige Forsvar lide derunder, fra den anden Side at se det fra. Men jeg tror ogsaa, det kan ses fra en anden Side, f. Ex. fra den Side, som det ærede Medlem, der talte før, tidligere har set den fra. Han har jo tidligere fremhævet akkurat den samme Betragtning her i Salen, om jeg ikke stusser feil, og sagt: Jeg har den Opfattelse, at have vi et befæstet Kjøbenhavn, bliver Generalen der. Han gaar ikke derfra; han gaar ikke ud med sin Styrke og tager mod Fjenden ved Landgangen. Nu mente den ærede Ordfører, at han vilde være nødt til at befæste Kjøbenhavn med Feltværker, skjøndt, sagde han, der var saa ringe Sandsynlighed for, at vi kunde holde os. Men det forekommer mig, at naar man er inde paa det, vil det ogsaa føre til, at man siger som saa: Kjøbenhavn kan ikke forsvares, naar Fjenden først er kommen i Land, vi kunne holde det en kort Tid, men forsvare det kunne vi ikke. Derfor maa jeg anvende al min Kraft paa at hindre Fjenden fra at gaa i Land, og jeg tror, at der er Noget i den Betragtning. Det er, som naar man veed,